

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/56/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010101
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010101.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom 11. júna 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6Nt/8/2023 z 22.2.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 0T/40/2021.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 22.2.2024. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, v rozpore so zákonom. Okresný súd v písomných dôvodoch uznesenia v prvých dvoch odsekoch na strane 4 takmer doslovne skopíroval bez uvedenia citácie uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.11.2014, sp. zn. 5Tdo/71/2014, a to vrátane odkazu na v súčasnosti už zrušený zákon č. 142/2000 Z.z. o metrológii, ktorý bol nahradený novým zákonom č. 157/2018 o metrológii. Závery citovaného uznesenia však nie sú na jeho prípad aplikovateľné, keďže sa týkali skutkovo zjavne iného prípadu, keďže vo veci rozhodovanej NS SR pri opakovanej dychovej skúške mala hodnota koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu stúpajúcu tendenciu. Nenamieta nepresnosť merania samotného prístroja, avšak namieta nepoužiteľnosť výsledku merania koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu pre určenie koncentrácie etanolu v krvi, a to s ohľadom na závery znaleckého posudku č. 99020/2023 zo dňa 14.3.2023 vypracovaného znaleckým ústavom forensic.sk Inštitút forenzných a medicínskych expertíz s.r.o., ktorý bol predložený s návrhom na obnovu konania. Podľa tohto posudku v súčasnosti existuje značné množstvo poznatkov, ktoré jednoznačne vedú k záveru, že výsledok stanovenia koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu nemožno použiť pre určenie koncentrácie etanolu v krvi v čase skutku spôsobom, ktorý by mohol byť výraznejšie použiteľný pre právne účely. Súd prvého stupňa arbitrárne a v rozpore s Trestným poriadkom nahradil záver znaleckého posudku na vysoko odbornú skutkovú medicínsku otázku svojím vlastným laickým a neodborným názorom s odkazom na zjavne nesúvisiace súdne rozhodnutie. Poukázal aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.7.2012, podľa ktorého samotný fakt, že dychová skúška bola vykonaná overeným meradlom, ešte neznamená, že zobrazený výsledok merania zodpovedá skutočnej hladine alkoholu v krvi. Správnosť výsledkov takéhoto merania preto musí byť v závislosti od zistenej koncentrácie alkoholu overená prinajmenšom opakovaným meraním a to v určenom časovom intervale, prípadne ďalšími dôkazmi preukazujúcimi, že meranie bolo vykonané v súlade s výrobcom dychového analyzátoru stanoveným, resp. odporúčaným postupom, dodržanie ktorého eliminuje nežiaduci účinok ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov. V hraničných

prípadoch, za ktorý je nutné považovať aj posudzovanú vec, keďže dychovou skúškou nameraná hladina alkoholu presahuje hladinu, pri ktorej nie je podľa súdnu praxou akceptovaných poznatkov lekárskej vedy schopný bezpečne viesť motorové vozidlo žiadny vodič, len o 0,08 promile, je možné množstvo alkoholu v krvi spoľahlivo zistiť iba jej laboratórnym vyšetrením. Pripomenul tiež, že zo spisu vyplýva, že dňa 22.6.2021 v čase o 23:10 hod na ulici C. č. XXXX, hliadka policajného zboru zastavila vozidlo, ktoré viedol, a ktoré vychádzalo od krčmy Dolina pub v Námestove, kde vodič nedal znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič teda neviedol motorové vozidlo nebezpečným spôsobom a neohrozoval žiadne osoby alebo majetok. Vodič bez problémov odovzdal príslušníkom policajného zboru požadované doklady. Žiadny dôkaz obsiahnutý v spise teda nepreukazuje, že by viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť. Je toho názoru, že závery znaleckého posudku, ako aj výpoveď znalca na verejnom zasadnutí potvrdzujú nepresnosť dychovej skúšky odsúdeného a spochybňujú závery súdov ohľadom koncentrácie etanolu v krvi odsúdeného. Znalecký posudok je preto novým dôkazom spôsobilým odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Okresný súd svojím arbitrárnym postupom, kedy ignoroval závery znaleckého posudku, porušil prezumpciu neviny odsúdeného a princíp povinnosti súdu rozhodnúť v prospech obvineného v prípade pochybností o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie. Poukázal tiež na to, že sa snaží viesť riadny a usporiadaný život. Je podnikateľ, spláca spotrebný úver. Pretrvávajúce prieťahy pri rozhodovaní okresného súdu o obnove konania negatívne zaťažujú jeho rodinu. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. OT/40/2021.

Odsúdený zároveň požiadal o odklad výkonu trestu uloženého v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. OT/40/2021 podľa § 398 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočností súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosť alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného A. B. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. OT/40/2021.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia považoval krajský súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR, o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie treba posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku), v ktorom bolo napadnuté uznesenie vydané.

Napadnuté uznesenie okresného súdu obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu síce nestotožnil, avšak napadnuté rozhodnutie považuje v konečnom dôsledku za správne a zákonné. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom okresného súdu, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Krajský súd zároveň dodáva, že vzhľadom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a sťažnostné konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, nadriadený súd v prejednávanej veci poukazuje na nasledovné skutočnosti.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. OT/40/2021. Trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/40/2021 z 23.6.2021, právoplatným 24.9.2021, bol A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia

pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/40/2021 z 22.11.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3Tos/29/2023 zo 16.3.2023 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a A. B. bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného trestného rozkazu bolo zistenie súdu, že odsúdený dňa 22.6.2021 v čase okolo 23:10 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo značka ŠKODA Rapid evidenčné číslo B. XXX D. po ulici C. v Námestove, a to smerom od pohostinstva zvané Dolina, pričom pri rodinnom dome č. XXXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo a vykonanou dychovou skúškou mu bolo zistené 0,52 mg/l alkoholu v dychu.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia, by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných v'ad. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd, na rozdiel od názoru odsúdeného, konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania nejedná.

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, najmä vo vzťahu k tomu, že v pôvodnom konaní nebola zistená koncentrácia etanolu v jeho krvi v čase skutku a v súvislosti s predloženým znaleckým posudkom namieta nepoužiteľnosť výsledku merania koncentrácie alkoholu vo vydychovanom vzduchu pre určenie koncentrácie etanolu v krvi.

Nadriadený súd uvádza, že vyššie uvedené tvrdenia odsúdeného sú iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré by mohli odôvodniť „iné rozhodnutie o vine“, najmä keby po ich vykonaní a zhodnotení mohol byť namiesto odsudzujúceho výroku o vine vyslovený oslobodzujúci výrok alebo, keby skutok uvedený v obžalobe, resp. návrhu na dohodu o vine a treste, mohol byť posúdený ako iný trestný čin, prečin, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Za skutočnosti, ktoré neboli v pôvodnom trestnom konaní známe a z hľadiska podmienok obnovy konania ich preto možno považovať za nové, označil odsúdený zistenia Znaleckého ústavu forensic.sk Inštitút forenzných a medicínskych expertíz s.r.o. Odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania predložil znalecký posudok č. 99020/2023 vo veci posúdenia koncentrácie alkoholu v krvi u odsúdeného v kritickom čase. Možno sa stotožniť s tvrdením odsúdeného, že znalecký posudok vypracovaný uvedeným znaleckým ústavom je dôkaz nový, pretože bol vypracovaný až po právoplatnom skončení veci a v pôvodnom konaní ho súd k dispozícii nemal. Treba však zdôrazniť, že predložený nový dôkaz musí byť takej kvality, aby súd presvedčil, že je zásadným a prípadne aj ďalšie dôkazy vykonané na jeho základe budú dôvodne viesť k zmene výroku o vine predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia, resp. k zmene výroku o treste. Súčasne musí byť spôsobilý v súvislostiach s doteraz vykonanými dôkazmi zvrátiť stav dokazovania vo veci. Predložený znalecký posudok podľa názoru krajského súdu nie je relevantným z hľadiska jeho spôsobilosti ovplyvniť výsledok pôvodného konania.

Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že znalecké dokazovanie má špecifický charakter a zvláštne postavenie medzi dôkaznými prostriedkami, avšak stále zostáva jedným z možných dôkazov a podlieha hodnoteniu rozhodujúceho orgánu ako každý iný dôkaz, t.j. súd je povinný hodnotiť aj znalecký posudok na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne s ostatnými dôkazmi (R 40/1969). Súd hodnotí znalecký posudok voľne ako každý iný dôkaz a nie je ním bezpodmienečne viazaný. Nemôže síce ľubovoľne nahradiť odborný názor znalca vlastným, v danej veci laickým názorom, ale môže a je povinný preveriť znalecký posudok najmä z toho hľadiska, či znalec prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré majú význam pre podanie posudku, či sa skutkové východiská znaleckého posudku opierajú o skutočnosti náležite zistené v trestnom konaní, či naopak, o skutočnosti, ktoré sú pochybné alebo dokonca také, ktoré logicky odporujú iným výsledkom dokazovania a či riešenie znalca logicky vyplýva z týchto podkladov (R 40/1972). Pochybnosti o záveroch znaleckého posudku sa musia zakladať na konkrétnych okolnostiach, ktoré tieto pochybnosti vyvolávajú. Len vtedy je namieste postup podľa § 146 Tr. por. (Rt 56/94 II).

Vychádzajúc z prezentovaných záverov sa žiada doplniť, že základným kritériom preskúmateľnosti znaleckého posudku je možnosť preverenia znalcovho postupu, podkladov, ktoré mal znalec k dispozícii, resp. využitých metód, prostredníctvom ktorých sa dostal k vysloveným záverom. Podstatnou náležitosťou pre preskúmateľnosť znaleckého posudku je aj jeho zrozumiteľnosť. Je teda zrejmé, že ak má byť znalecký posudok v procese dokazovania predmetom hodnotenia, je potrebné, aby disponoval kritériom preskúmateľnosti. V zmysle aplikačnej praxe súd pristupuje k hodnoteniu znaleckého posudku tak, ako pristupuje k vyhodnoteniu akéhokoľvek iného dôkazu v trestnom konaní, v žiadnom prípade však nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť vyslovených záverov. Predmetom skúmania bude nielen úplnosť záverov vo vzťahu k zadaniu úlohy znaleckého dokazovania (resp. presvedčivosť takýchto záverov), ale napríklad aj nesúlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, či splnenie formálnych náležitostí kladených na písomné vyhotovenie znaleckého posudku osobitným právnym predpisom (zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Po preskúmaní obsahu znaleckého posudku nadriadený súd zistil, že tento sa netýka skutku uvedeného v obžalobe. Znalecký posudok pri riešení otázky, aká bola reálna koncentrácia alkoholu v krvi vodiča A. B. v čase dychových skúšok dňa 22.6.2021, vychádza z nesprávnej koncentrácie etanolu vo vydychovanom dychu. V celom znaleckom posudku súdny znalec pracuje s hodnotou, resp. dychovou skúškou vykonanou dychovým analyzátorom dychu typu Alco-Quant 6020 plus sériové číslo A410039, číslo 370 z 22.6.2021 o 23:13 hod. s výsledkom 0,54 mg/l. Zo spisu však vyplýva, že prvou dychovou skúškou vykonanou dychovým analyzátorom dychu typu Alco-Quant 6020 plus, sériové číslo A410039, číslo 370 z 22.6.2021 o 23:13 hod. bola odsúdenému nameraná hodnota alkoholu vo vydychovanom dychu 0,52 mg/l.

V okolnostiach danej veci nadriadený súd pripomína, že oprávnená osoba musí vo svojom návrhu jednoznačne uviesť nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré sa týkajú skutku uvedeného v obžalobe. Z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 22.2.2024 vyplýva, že obhajca nemal žiadne otázky na súdneho znalca, ktorý bol k obsahu znaleckého posudku vypracovaného na návrh odsúdeného vypočúvaný na verejnom zasadnutí. Ani výsluchom súdneho znalca tak neboli odstránené nepresnosti uvedené v písomnom znaleckom posudku ohľadne nameranej hodnoty alkoholu vo vydychovanom dychu odsúdeného. Ide pritom o podstatnú skutkovú okolnosť a krajský súd z uvedených dôvodov považuje znalecký posudok predložený obžalovaným v konaní o povolenie obnovy konania za nepreskúmateľný.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdený skutok stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom trestnom rozkaze Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/40/2021 zo dňa 23.6.2021 a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného trestného rozkazu preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Krajský súd v prípade znaleckého posudku, ktorý odsúdený predložil, uvádza, že tento nie je možné považovať za taký dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Nedosahuje takú intenzitu závažnosti, aby bol spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a založiť dôvod obnovy konania vo veci Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. OT/40/2021.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že v prejednávanej veci neexistuje zákonný dôvod na to, aby súd povolil obnovu konania, a preto sťažnosť odsúdeného A. B. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Keďže nadriadený súd sťažnosť odsúdeného zamietol, v okolnostiach danej veci neboli splnené podmienky na prerušenie výkonu trestu podľa § 398 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu, právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.